

Metody ułatwiające naukę języka angielskiego dzieci

w wieku przedszkolnym

W obecnych czasach nauka języka obcego, szczególnie angielskiego, stała się niezbędnym elementem w procesie edukacyjnym. Młodsze dzieci uczą się języka z większą łatwością i w sposób bardziej naturalny. Podczas lekcji angielskiego istotne jest, abyśmy pamiętali o formach zabawowych w nauczaniu, gdyż są one bardzo skuteczne. Uczenie się poprzez piosenki, wierszyki czy aktywności ruchowe przynosi znakomite rezultaty. Nauczanie angielskiego w przedszkolu jest niezwykle istotne, gdyż wspiera rozwój w dziecku wrodzonych zdolności językowych oraz ułatwia przyswajanie wiedzy w późniejszych fazach kształcenia.

Wśród metod nauczania języka angielskiego możemy wyróżnić następujące:

Metoda bezpośrednia (Direct method) - podkreśla używanie języka obcego, a znacznie redukuje/eliminuje stosowanie języka ojczystego. Dzięki niej dzieci poznają i postrzegają świat tylko w języku angielskim. Typowe techniki używane w metodzie bezpośredniej to: zapamiętywanie dialogów, powtarzanie, łańcuch pytań i odpowiedzi, zastępowanie słowa w zdaniu innym słowem, uzupełnianie dialogów, przekształcanie zdań, zabawy gramatyczne. Aby dzieci mogły zrozumieć materiał, nauczyciel posługuje się obrazkami, gestami, mimiką. Metoda ta polega na nieustannym włączaniu dziecka do uczestnictwa w naturalnych rozmowach toczących się w języku angielskim.

Metoda komunikacyjna (The Communicative Approach / Communicative language teaching) - nacisk położony jest na komunikowanie się w języku obcym, na kształtowanie praktycznych umiejętności posługiwania się językiem obcym. Dzieci uczą się swobodnego i poprawnego porozumiewania się w różnych sytuacjach życia codziennego, formułowania opinii i argumentowania. Podstawową techniką jest praca w grupie, dlatego dzieci powinni jak najwięcej współpracować i rozmawiać ze sobą, często proszone są o odgrywanie scenek i dialogów.

Metoda reagowania całym ciałem (TPR – Total Physical Response) – zakłada, że w nauce języka dominują dwa główne zachowania: milczące przysłuchiwanie się oraz ruch fizyczny związany z tym, co mówi nauczyciel. Nauczanie w tej metodzie polega na prostych poleceniach wydawanych przez nauczyciela w języku obcym, których wykonanie demonstruje na początku sam nauczyciel. Celem takiego nauczania jest stworzenie jak największej liczby sytuacji, w których dzieci reagują „ruchem ciała”. Sytuacje te mają charakter zabawy, a więc dzieci chętnie reagują na polecenia w języku obcym demonstrowane przez nauczyciela ze względu na dużą potrzebę ruchu.

Metoda audiolingwalna (The Audiolingual Method) – jej celem jest opanowanie czterech sprawności językowych w kolejności od słuchania i mówienia do czytania i pisanie. Najpierw dziecko słucha nagrań lub wypowiedzi nauczyciela, a następnie powtarza zasłyszane wypowiedzi. Głównym celem jest tu umiejętność przeprowadzenia rozmowy. Uczniowie nie są zachęceni do samodzielnego tworzenia wypowiedzi. Elementy tej metody stosuje się często w przedszkolnym nauczaniu języka angielskiego, ucząc dzieci szablonowych zwrotów, piosenek, rymowanek i odgrywanie scenek.

Każdy nauczyciel powinien z wyżej wymienionych metod wybierać te, które są odpowiednie do danej grupy dzieci, a zarazem różnorodne, aby dziecko nie czuło znużenia. Powinien także pamiętać o tym, że podstawową formą aktywności dziecka jest zabawa, która powinna sprawiać dziecku radość. Dlatego należy uczyć – bawiąc, a przy tym wykorzystywać różne zmysły dziecka: wzrok, słuch, dotyk oraz ruch.

Język angielski jest dziś niezbędny niemal w każdej dziedzinie życia. Dlatego warto zainwestować trochę wolnego czasu i energii w udaną przyszłość swojego dziecka. Oto kilka porad, jak możemy to zrobić:

- ✓ *interesujemy się tym, czego aktualnie uczy się w przedszkolu nasze dziecko. Poprośmy, np., aby nauczyło nas 1 lub 2 słówek poznanych na ostatnich zajęciach. Możemy także podczas powrotu dziecka z przedszkola czy na spacerze, pytać o kolory różnych rzeczy czy poprosić o policzenie danych obiektów w języku angielskim;*
- ✓ *w ramach możliwości poświęćmy trochę czasu na wszelkiego rodzaju gry językowe (Bingo, I Spy, Simon says, gry pamięciowe, itp.), pamiętając, aby były zabawne i przyjemne.*

Wykorzystujmy do nich przedmioty z otoczenia dziecka: zabawki, ubrania, produkty spożywcze itp. Postarajmy się, aby te ćwiczenia stały się stałym punktem rodzinnego planu zajęć;

- róbmy coś regularnie, np. raz w tygodniu czytamy dziecku angielską książeczkę lub oglądamy wspólnie film lub kreskówkę w języku angielskim, najpierw z polskimi napisami, a z czasem bez. W czasie podróży lub przed snem, w czasie zajęć domowych (sprzątanie zabawek, kąpiel itp.) słuchajmy lub śpiewajmy z dzieckiem angielskie piosenki;

- dobrą pomocą w nauce języka angielskiego są książki z historyjkami lub bajkami.

Rozmawiajmy z dzieckiem o ilustracjach, sprawdźmy czy dziecko rozpoznaje czytane słowa i pokazujemy mu związek między pisownią a wymową (starsze dzieci). Warto poszukać książek, do których dołączone są płyty CD, w razie wątpliwości co do prawidłowej wymowy;

- szukajmy materiałów w Internecie, który jest bogatym źródłem różnych pomocy edukacyjnych.

- do nauki wykorzystujmy przedmioty znajdujące się w domu, np. na różnych rzeczach możemy przykleić karteczki z angielskimi nazwami (starsze dzieci);

- róbmy wspólne słowniki obrazkowe, plakaty, lalki czy tzw. flashcards (karty obrazkowe).

Opracowała: Sabina Urbaś -Bednarz

BIBLIOGRAFIA:

1. Bogucka M., Łoś D., „Program nauczania języka angielskiego dla przedszkoli i klas zerowych”, 2017.
2. www.myenglishpages.com
3. www.teachingenglish.org.uk